

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 495

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 774 din 28 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	2-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.150. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Procedurii de aplicare a vizei anuale a autorizației de mediu și autorizației integrate de mediu.....	8-11
2.154. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației pentru aprobarea Programului național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2020—2022	12-14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
84. — Ordin pentru modificarea Regulilor generale privind piețele centralizate de gaze naturale, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 105/2018	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 774**

din 28 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 277 alin. (1) și (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Remat — S.A. din comuna Bujoreni, județul Vâlcea, în Dosarul nr. 1.819/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 17D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 578D/2018, nr. 682D/2019 și nr. 1.617D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Adivin'95 — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 42/36/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Societatea Adivin'95 — S.R.L. din Constanța, prin administrator judiciar Maestro — S.R.L. din Constanța, județul Constanța, în Dosarul nr. 2.677/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și de Societatea Karitrov Co — S.R.L. din Brașov, în Dosarul nr. 459/64/2018 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal. La apelul nominal constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în dosarele nr. 578D/2018, nr. 682D/2019 și nr. 1.617D/2019 partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

6. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în

discuție conexarea dosarelor nr. 578D/2018, nr. 682D/2019 și nr. 1.617D/2019 la Dosarul nr. 17D/2018.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 578D/2018, nr. 682D/2019 și nr. 1.617D/2019 la Dosarul nr. 17D/2018, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra unei soluții legislative similare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 11 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.819/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) și (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Remat — S.A. din comuna Bujoreni, județul Vâlcea, într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unor acte administrative.

10. Prin Încheierea din 28 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 42/36/2017, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Adivin'95 — S.R.L. din Constanța, județul Constanța, într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unor acte administrative.

11. Prin Încheierea din 19 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.677/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Adivin'95 — S.R.L. din Constanța, prin administrator judiciar Maestro — S.R.L. din Constanța, județul Constanța, într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unor acte administrative.

12. Prin Încheierea din 17 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 459/64/2018, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios**

administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Karitrav Co — S.R.L. din Brașov, județul Brașov, într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unor acte administrative.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarele acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate care permit suspendarea soluționării unei contestații administrativ-fiscale pe o perioadă nedeterminată, în mod subiectiv, de către organele fiscale, în cazul în care organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă, fără să fie începută urmărirea penală, sunt de natură a aduce atingere dreptului de acces liber la justiție și la un proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil, respectiv de a obține o judecată efectivă a fondului problemei de drept fiscal. Se mai arată că raportul dintre penal și civil este diferit de cel dintre penal și fiscal, din perspectiva principiului *penalul ține în loc civilul*, iar, în materie, este o incoerență legislativă ce rezultă din antinomia existentă între Codul de procedură civilă și Codul de procedură fiscală, context în care se face trimitere la jurisprudența instanțelor europene și naționale cu privire la latura și la acțiunea fiscală/penală/civilă a litigiului.

14. Suspendarea poate dura toată perioada desfășurării procesului penal, în circumstanțele în care, ținând cont de natura complexă a infracțiunilor avute în vedere, acest proces poate dura mai mulți ani. Dar și o astfel de afirmație subapreciază durata efectivă a perioadei în care contribuabilului i se blochează accesul la contenciosul fiscal, din moment ce suspendarea prin ipoteză este dispusă anterior declanșării procesului penal, de exemplu, prin simpla sesizare în acest sens. Actele de impunere continuă totuși să beneficieze de putere executorie, contribuabilul suportând efectele juridice ale unor acte despre care autoritățile emitente înseși afirmă că există dubii cu privire la situația de fapt pe care au reținut-o în conținutul acestora.

15. Art. 277 din Codul de procedură fiscală ridică în mod indubitabil probleme de acces la justiție, care nu par să fie tratate în mod corespunzător de analogia cu procesul civil, oricum depășită la acest moment. Modul în care se impune a fi efectuat controlul de constituționalitate este prin raportare la criteriile caracterului justificat, adecvat și proporțional cu scopul urmărit, astfel cum reiese din practica recentă a Curții Constituționale și din standardele Curții Europene a Drepturilor Omului. La nivel european, principiul certitudinii impunerii este consacrat jurisprudențial sub denumirea de principiul securității juridice.

16. Oricare ar fi sensul sintagmei „*încetarea motivului care a determinat suspendarea*”, această încetare trebuie să fie aptă de a fi definitivă și executorie și să fie constatată printr-un înscris — ipoteza în discuție fiind în continuare cea a unei sesizări penale.

17. Problema care se pune în astfel de cazuri este aceea de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil de către instanța de judecată, care este în măsură să aprecieze o justă cântărire a interesului părților în soluționarea propriilor cereri și a

interesului bunei administrări a justiției. În cazul procedurii de soluționare, însă, impactul suspendării este acela de a amâna pe o perioadă nedefinită posibilitatea introducerii valide a acțiunii de anulare, sub sancțiunea inadmisibilității pentru lipsa îndeplinirii procedurii prealabile.

18. Art. 277 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 înfăptuiește o suprapunere a atribuțiilor organelor administrative peste atribuțiile organelor judiciare, înfrângând dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție cu privire la principiul separației puterilor în stat, de exemplu, dispozițiile art. 413 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă care permit suspendarea judecării unei cauze civile doar dacă organul de urmărire penală a început urmărirea penală în privința unei infracțiuni hotărâtoare pentru soluționarea cauzei.

19. În cazul art. 277 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, simpla sesizare a organelor penale de către organul fiscal duce la suspendarea judecării contestației, soluție legislativă care este contrară principiului separației puterilor în stat. În altă ordine de idei, contestatorului îi este îngădit accesul la justiție în condițiile în care dispozițiile art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 împiedică reluarea soluționării contestației cât timp nu se va fi soluționat plângerea penală, indiferent dacă s-a început sau nu urmărirea penală în cauză.

20. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază în Dosarul nr. 17D/2018 că prevederile legale criticate sunt constituționale. Drepturile fundamentale afectate prin ingerința în cauză nu sunt absolute prin natura lor, ele putând fi supuse unor limitări rezonabile, fiind incidente în cauză prevederile art. 53 din Legea fundamentală, așa încât Curtea Constituțională urmează să analizeze dacă această restrângere este conformă cu prevederile textului constituțional. Se amintește jurisprudența relevantă în materie a instanței de contencios constituțional, respectiv deciziile nr. 1.173 din 6 noiembrie 2008, nr. 1.236 și nr. 1.237 din 18 noiembrie 2008, nr. 192 din 12 februarie 2009, nr. 189 din 2 martie 2010, nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, nr. 930 din 6 iulie 2010, nr. 56 din 12 februarie 2013, nr. 401 din 15 iunie 2016 și nr. 271 din 27 aprilie 2017.

21. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța a reținut că, deși art. 277 din Legea nr. 207/2015 nu a făcut obiectul analizei de constituționalitate până în prezent, practica instanței de contencios constituțional este destul de vastă în legătură cu dispozițiile art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Se amintește jurisprudența relevantă în materie a instanței de contencios constituțional, respectiv deciziile nr. 63 din 2 februarie 2006, nr. 1.237 din 18 noiembrie 2008, nr. 189 din 2 martie 2010, nr. 617 din 6 mai 2010, nr. 56 din 12 februarie 2013, nr. 214 din 31 martie 2015, nr. 271 din 27 aprilie 2017 și nr. 787 din 5 decembrie 2017.

22. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază în Dosarul nr. 682D/2019 că textele criticate de autoarea excepției pot prezenta un indiciu de neconstituționalitate prin prisma caracterului prea general al textului din art. 277 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, criticabilă fiind în special exprimarea/sintagma „organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni”. Astfel,

chiar dacă se înțelege că se corelează cu prevederile procesual-penale care stabilesc regulile de competență, se poate desprinde din acest text de lege criticat faptul că organul de control fiscal are la îndemână un larg arbitriar în a alege organele în drept, situație de natură să lezeze artificial și exagerat drepturile și interesele legitime ale contribuabilului controlat fiscal.

23. Se arată că legea ar trebui să fie mult mai precisă, indicând mai exact organele de urmărire penală, în sensul dat de Codul de procedură penală, nicidecum alte categorii de organe așa-zise în drept, mai ales că la nivel de reglementare subsidiară, adică ordin intern al Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau ordin al ministrului finanțelor, ar fi posibil să se stabilească instrucțiuni de transmitere a sesizărilor de acest gen către alte instituții, nu la unitățile Ministerului Public.

24. Cu alte cuvinte, există o disproporție între duritatea măsurii suspendării controlului și a oricăror alte proceduri administrative care ar putea lămurii situația juridică, implicit suspiciunile care umbresc activitatea aceluși contribuabil, așa cum rezultă acestea în viziunea organului fiscal, în contrapondere cu măsura așa-zis procesual-penală de sesizare a organului în drept care ar trebui să efectueze investigațiile în materie penală. Textul este deficitar și pentru că nu descrie explicit și asumat de legiuitor faptul că este vorba despre suspiciuni exclusiv în materie penală și care să impună cu necesitate trimiterea unei sesizări la organul de urmărire penală competent material, dezvoltând consecințele juridice ale acestui tip de demers tipic de procedură penală, adică ilustrând fără dubiu că o astfel de sesizare se face de organul de control fiscal atunci când suspiciunile de fraudare a legii penale sunt serioase, rezonabile și întemeiate pe argumente evidente, așa încât să se justifice măsurile administrative drastice ce se iau în mod corelativ, anume suspendarea controlului, poate chiar pentru câțiva ani și cu o anumită blocare și provizorat pentru contribuabil, care în mod obiectiv poate fi de natură să îi afecteze afacerea, să îi distrugă prezența în piață, cadrul relațional contractual sau oricare alte categorii de interese legitime și, mai ales, drepturi.

25. Sub acest aspect, se arată că poate fi întemeiată observația critică a autoarei excepției de neconstituționalitate în sensul că, într-o interpretare dusă spre abuz și arbitrar, textul de lege menționat mai sus este de natură să încalce art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, deoarece în absența unei cenzuri judecătorești efective, o măsură luată de un funcționar fiscal/de control fiscal conduce *ope legis* la soluția suspendării controlului administrativ-fiscal și, implicit, la blocarea oricăror alte demersuri de apărare față de eventualul caracter abuziv, discreționar excesiv al măsurii luate, afectând, practic, și dreptul la un proces echitabil, respectiv dreptul la apărare, interferând agresiv și cu dreptul de proprietate.

26. Durata foarte mare de timp în care soluționarea contestației administrative este suspendată creează aparența unui fine de neprimire, prin împiedicarea instanțelor de contencios administrativ să aplice legea, în condițiile în care există un punct de pornire insuficient de bine probat al unei măsuri de sesizare a organelor judiciare penale.

27. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale invocate

nu încalcă principiile separației puterilor în stat și principiul accesului liber la justiție, garantate de art. 1 alin. (4) și, respectiv, de art. 21 din Constituție, ci textele de lege criticate se referă la procedura de soluționare a contestației pe cale administrativă, și nu la cea jurisdicțională, a cărei desfășurare nu este împiedicată sau condiționată de existența celei dintâi, pentru ca accesul liber la justiție să fie încălcat.

28. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

29. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

30. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

31. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, în dosarele nr. 578D/2018, nr. 682D/2019 și nr. 1.617D/2019, dispozițiile art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, iar în Dosarul nr. 17D/2018 dispozițiile art. 277 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015. Însă din examinarea excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie tot dispozițiile art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 277 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală: „(1) *Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:*

a) *organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;*”;

— Art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală: „(3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.*”

32. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau

al unor libertăți, precum și ale art. 126 alin. (6) privind instanțele judecătorești.

33. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că nu a mai analizat constituționalitatea dispozițiilor legale criticate, însă s-a mai pronunțat în numeroase rânduri asupra unei soluții legislative similare, cuprinsă în prevederile art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, sens în care sunt Decizia nr. 60 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iunie 2019, paragrafele 17—27, Decizia nr. 787 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 3 aprilie 2018, Decizia nr. 271 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 11 august 2017, Decizia nr. 401 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 10 ianuarie 2017, Decizia nr. 56 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 10 aprilie 2013, Decizia nr. 189 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 15 aprilie 2010, sau Decizia nr. 1.237 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 15 decembrie 2008, prin care a statuat în sensul constituționalității reglementării criticate și a subliniat că textul în discuție din Codul de procedură fiscală reglementează proceduri de recurs administrativ, prin care se lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor dispuse.

34. Curtea reține că soluția legislativă instituită de prevederile art. 277 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 este foarte asemănătoare cu cea cuprinsă în prevederile art. 214 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, cu diferența potrivit căreia este vorba de existența indiciilor săvârșirii unei „*infrațiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare*” a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Legea se raportează doar la infracțiunile în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare, fiind o prevedere legală mai restrictivă pentru organele fiscale decât cea din reglementarea anterioară. Ca atare, legiuitorul a circumstanțiat față de dispozițiile legale anterioare sfera situațiilor în care organul fiscal poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, și anume atunci când organul fiscal de control constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni doar în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare.

35. Astfel, potrivit noii legislații, trebuie îndeplinite două condiții pentru ca organul fiscal să poată suspenda soluționarea contestației administrative: 1. să existe indicii că s-a săvârșit o infracțiune în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare; 2. constatarea să aibă o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

36. Baza impozabilă este constituită din bunuri, venituri sau alte valori deținute de persoane care beneficiază de câștigurile sau orice foloase obținute aduse de acestea. Bunurile, veniturile sau valorile care constituie baza impozabilă sunt supuse obligațiilor fiscale în sarcina persoanelor care le dețin în proprietate. Baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei

livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziții intracomunitare impozabile. În consecință, baza impozabilă este reprezentată de totalitatea veniturilor asupra cărora se aplică o cotă de impozit.

37. De asemenea, Curtea reține că sesizarea trebuie să fie o sesizare penală (și nu o simplă sesizare), iar organele în drept nu pot fi, în mod logic, decât organele de urmărire penală, care, ca regulă generală, pot să pună în mișcare acțiunea penală sau pot da o soluție de neurmărire, aspect care rezultă cu claritate din textul de lege criticat.

38. Având în vedere dispozițiile legale criticate, precum și jurisprudența menționată, Curtea constată că legiuitorul a instituit modalitățile de colaborare ale organelor fiscale cu organele de urmărire penală. Astfel, pe de-o parte, s-a instituit vocația organului fiscal de a sesiza organul de urmărire penală, în cazul în care, în activitatea lor, descoperă indicii privind săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă, iar, pe de altă parte, simetric, se reglementează posibilitatea obținerii de către organele de urmărire penală a concursului organelor fiscale, la inițiativa celor dintâi în cadrul urmăririi penale.

39. De asemenea, referitor la instituția procesuală a suspendării facultative a soluționării cauzei în cadrul procedurii administrative prealabile, Curtea reține că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație, este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea, fie până la un termen stabilit de organul fiscal competent prin decizia de suspendare. În momentul încetării motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent, indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu, procedura administrativă este reluată, fiind emisă o decizie privind soluționarea contestației.

40. În ceea ce privește hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă, aceasta este opozabilă organelor fiscale competente să soluționeze contestația, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă; în plus, decizia de suspendare este motivată, iar suspendarea poate fi solicitată o singură dată pe parcursul desfășurării procedurii administrative. Prin urmare, Curtea constată că reglementarea dedusă controlului este în deplină concordanță cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală.

41. Prevederile legale criticate se referă, așadar, la procedura de soluționare a contestației pe cale administrativă, și nu la cea jurisdicțională, a cărei desfășurare nu este împiedicată sau condiționată de existența celei dintâi, pentru ca accesul liber la justiție să fie încălcat. Totodată, cazul de suspendare a procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă, reglementat de art. 277 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se referă la o situație de excepție, aceea în care organul care a efectuat

activitatea de control fiscal sesizează organele de urmărire penală în urma depistării indiciilor privind comiterea unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi pronunțată în procedura administrativă.

42. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. Astfel, chiar dacă decizia sau, după caz, dispoziția pronunțată de organul fiscal competent al cărui act administrativ fiscal este atacat are caracter definitiv în sistemul căilor administrative de atac, dreptul la acțiune în instanță al contribuabilului nu este abolit, fiind chiar reconfirmat în ceea ce privește suspendarea executării actului administrativ fiscal. De altfel, persoana care a formulat contestația se poate adresa instanței de contencios administrativ împotriva deciziei organului fiscal competent de suspendare a soluționării contestației.

43. Totodată, Curtea reține că nu se poate susține existența unei îngrădiri a dreptului de acces liber la justiție, textul de lege menționat oferindu-i contestatorului posibilitatea de a supune controlului instanței judecătorești inclusiv decizia de suspendare a soluționării contestației pe cale administrativă.

44. Astfel, analizând și practica judiciară în materie, Curtea, pe de o parte, constată că instanțele de judecată dispun soluționarea contestațiilor administrative formulate împotriva deciziilor de impunere, chiar dacă există formulate plângeri penale în temeiul Codului de procedură fiscală, constatând când este cazul nelegalitatea soluției de suspendare a procedurii de soluționare a contestației, și, pe de altă parte, reține că instanța de contencios administrativ investită cu un control de legalitate asupra deciziei de suspendare a contestației, emisă în temeiul art. 277 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, poate evalua măsura administrativă inclusiv în ceea ce privește exercitarea dreptului de apreciere al autorității fiscale prin raportare la definiția excesului de putere, cuprinsă în art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, a proporționalității și a celorlalte exigențe ale dreptului la o bună administrare, pentru că în caz contrar s-ar accepta incidența art. 277 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală în cazul oricărui demers formal de sesizare a organelor penale, cu consecința amânării nepermise a soluției în procedura administrativă (a se vedea, cu privire la soluția legislativă criticată, Decizia nr. 1.892 din 10 aprilie 2014 pronunțată în recurs de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, având ca obiect, printre altele, anulare decizie de suspendare a procedurii de soluționare a contestației administrative, dar și Decizia nr. 3.212 din 9 octombrie 2018 pronunțată în recurs de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

45. Așadar, Curtea reține că actul administrativ de suspendare a unei proceduri administrative nu este sustras controlului judecătoresc. Legea prevede o înșiruire logică a procedurilor care permit atât apărarea interesului public, cât și al persoanelor private. Potrivit art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală: „(3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2),*

indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.” Ceea ce poate fi pus în discuție este intervalul de timp în care contribuabilul trebuie să aștepte pentru a avea posibilitatea să conteste actul administrativ, având în vedere că soluționarea unei cauze penale ar putea dura suficient de mult timp, cu alte cuvinte, termenul rezonabil al urmăririi penale și cel al judecății ar fi afectate.

46. Prin urmare, față de cele mai sus prezentate, interpretarea și aplicarea prevederilor criticate în corelație cu dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, asigură respectarea principiilor și prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

47. Curtea mai reține că însuși textul criticat oferă o garanție, care poate fi apreciată ca suficientă, pentru a-l asigura pe contestatar că suspendarea nu va fi dispusă în mod arbitrar (organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei). Ca atare, este vorba de o vocație a organului fiscal, și nu de vreo obligație instituită prin lege. Situațiile în care poate fi dispusă această măsură sunt expres și limitativ prevăzute, fiind determinate printr-un grad de precizie suficient de ridicat, care, o dată în plus, să îl protejeze pe contestatar de un eventual abuz. Faptul că, de la caz la caz, se pot ivi situații în care suspendarea soluționării contestației să conducă, în mod efectiv, la îngreunarea situației unui contestatar anume nu reprezintă un temei suficient pentru a invalida, în integralitatea ei, o instituție juridică, în speță cea a suspendării facultative a soluționării contestației pe cale administrativă. De altfel, în asemenea situații, nu se ridică probleme de constituționalitate, ci, eventual, de aplicare a legii, așa cum, în mod judicios, a reținut Curtea Constituțională, de pildă prin Decizia nr. 95 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 10 mai 2011, când, respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Codul de procedură fiscală din 2003, a constatat că eventualul comportament al părților sau al instituțiilor administrative care determină o întârziere în soluționarea contestației nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una care ține exclusiv de conduita părților implicate, conduită ce nu este determinată de textul de lege criticat. Or, Curtea Constituțională judecă numai în drept, astfel încât conduita procesuală a contribuabilului contestatar sau a organului fiscal nu pot constitui temei pentru constatarea neconstituționalității unor texte legale.

48. În ceea ce privește posibilitatea organului administrativ superior de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, Curtea constată că aceasta nu înfrânge dispozițiile constituționale care consacră prezumția de nevinovăție. Adoptarea măsurii suspendării este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație suspendarea procedurii administrative nu numai că se impune, dar constituie tocmai expresia aplicării prezumției de nevinovăție a persoanei contestatoare, care își poate valorifica toate

drepturile garantate constituțional, în cadrul unui proces în fața instanțelor de judecată.

49. În ceea ce privește susținerea autoarelor excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia organele abilitate cu aplicarea legii impun discreționar suspendarea unei proceduri administrative, Curtea reiterează faptul că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor criticate are înrâurire art. 12 din Codul de procedură fiscală — *Buna-credință* —, în virtutea căruia relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună-credință, în scopul realizării cerințelor legii.

50. Curtea mai constată că sintagma „*încetarea motivului care a determinat suspendarea*” este suficient de clară. În ipoteza-tip este vorba fie de clasarea acțiunii penale, fie de emiterea unei hotărâri definitive de către instanța judecătorească în urma desfășurării procesului penal. Prevederile legale criticate trebuie coroborate și cu cele ale Codului de procedură penală, în acest context ele apărând ca fiind clare.

51. În aceste condiții, ținând cont de faptul că prevederile legale sunt clare (stabilind obligații clare pentru organele fiscale care nu pot folosi aceste prevederi decât în condiții foarte stricte), dar și de jurisprudența Curții Constituționale în privința aceleiași soluții legislative, Curtea constată că nu sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii.

52. De asemenea, pentru toate argumentele invocate mai sus, Curtea constată că nu sunt încălcate nici prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție privind principiul separației și echilibrului puterilor. Întregul mecanism prevăzut de Codul de procedură fiscală coroborat cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 arată grija legiuitorului pentru

aplicarea principiului *ne bis in idem*, cu alte cuvinte, evitarea ca unei persoane să i se aplice, practic, două pedepse grave pentru aceeași faptă (sanctiunea fiscală și sanctiunea penală care poate avea inclusiv o componentă pecuniară).

53. Mai mult decât atât, în practica instanțelor judecătorești, eventuala atitudine nelegală a organelor fiscale este sancționată prompt, ca și încălcarea duratei rezonabile a procedurilor judiciare. Prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile art. 21 și nici pe cele ale art. 126 alin. (6) din Constituție, în condițiile în care, așa cum demonstrează menționata practică a instanțelor judecătorești, se coroborează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

54. Tot pentru motivele de mai sus, Curtea constată că prevederile art. 44 din Constituție nu au fost încălcate.

55. Cu privire la dispozițiile art. 53 din Constituție, având în vedere faptul că nu s-a constatat încălcarea unui drept fundamental, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 53 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 martie 2013, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în capitolul II — *Drepturile și libertățile fundamentale* din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale* — din Constituție. De asemenea, în acest context, nu au incidență în cauză nici prevederile art. 52 din Constituție cu privire la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

56. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Remat — S.A. din comuna Bujoreni, județul Vâlcea, în Dosarul nr. 1.819/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Societatea Adivin'95 — S.R.L. din Constanța, județul Constanța, în Dosarul nr. 42/36/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Societatea Adivin'95 — S.R.L. din Constanța, prin administrator judiciar Maestro — S.R.L. din Constanța, județul Constanța, în Dosarul nr. 2.677/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și de Societatea Karitrav Co — S.R.L. din Brașov, județul Brașov, în Dosarul nr. 459/64/2018 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 277 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de aplicare a vizei anuale a autorizației de mediu și autorizației integrate de mediu

Având în vedere Referatul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului nr. 302/DCPR din 11.02.2020, în temeiul art. 16 alin. (2³) și (2⁷) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de aplicare a vizei anuale a autorizației de mediu și autorizației integrate de mediu, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Viza se solicită și se aplică anual începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

(2) Solicitarea se face pentru toate autorizațiile de mediu sau autorizațiile integrate de mediu, cu respectarea procedurii prevăzute la art. 1.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, prevederile Ordinului viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 1.171/2018 privind aprobarea Procedurii pentru aplicarea vizei anuale a autorizației de mediu și autorizației integrate de mediu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 15 noiembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicare.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Costel Alexe

București, 27 mai 2020.
Nr. 1.150.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de aplicare a vizei anuale a autorizației de mediu și autorizației integrate de mediu

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta procedură reglementează condițiile de solicitare, de aplicare și de respingere a vizei anuale a autorizației de mediu și a autorizației integrate de mediu.

Art. 2. — Obținerea vizei anuale este obligatorie atât pentru autorizațiile de mediu și pentru autorizațiile integrate de mediu emise înainte de intrarea în vigoare a prezentului ordin, cât și pentru cele emise după intrarea acestuia în vigoare.

Art. 3. — Scopul aplicării vizei anuale este acela de a confirma faptul că titularul desfășoară activitatea în aceleași condiții pentru care a fost emisă autorizația de mediu sau autorizația integrată de mediu și că nu au intervenit modificări care să afecteze condițiile stabilite prin actele de reglementare.

CAPITOLUL II Autorități competente

Art. 4. — (1) Viza anuală se aplică sau se respinge de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și, respectiv, de către Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” pentru autorizațiile de mediu și autorizațiile integrate de mediu care intră în sfera de competență a acestora.

(2) Viza anuală pentru autorizațiile de mediu și autorizațiile integrate de mediu care nu intră în sfera de competență a Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor sau a Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” se aplică/se respinge de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului sau se

deleagă de către aceasta către agențiile județene pentru protecția mediului, prin decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

(3) Până la data de 10 ianuarie a fiecărui an, Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate emite decizii de delegare către agențiile județene pentru protecția mediului pentru activitățile care au autorizație/autorizație integrată de mediu valabilă la data de 31 decembrie a anului anterior.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în anul 2020, în termen de 10 zile de la data publicării ordinului pentru aprobarea prezentei proceduri, Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate emite decizii de delegare către agențiile județene pentru protecția mediului pentru activitățile care au autorizație/autorizație integrată de mediu valabilă la data de 31 decembrie 2019.

CAPITOLUL III

Solicitarea, aplicarea și respingerea vizei anuale

Art. 5. — (1) Pentru obținerea vizei anuale, titularul activității este obligat să solicite aplicarea vizei anuale la autoritatea publică pentru protecția mediului emitentă a autorizației/autorizației integrate de mediu, prin depunerea următoarelor documente:

a) cererea conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta procedură;

b) raportul anual de mediu și/sau raportările menționate în actele de reglementare, după caz;

c) declarația pe propria răspundere că desfășoară activitatea în aceleași condiții pentru care a fost emisă autorizația/autorizația integrată de mediu și că nu au intervenit modificări de fond care să afecteze condițiile stabilite prin autorizație, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta procedură;

d) dovada achitării tarifului.

(2) Solicitarea vizei anuale se face separat pentru fiecare autorizație/autorizație integrată de mediu deținută de titular. Solicitarea vizei anuale se poate transmite și prin mijloace electronice (scanat pe e-mail, pe adresa oficială a autorității publice pentru protecția mediului sau prin fax). Titularul se va asigura că solicitarea a fost înregistrată.

(3) Pentru evitarea dublării raportărilor, titularul menționează în cerere numărul de înregistrare și data la care a depus la autoritatea publică pentru protecția mediului rapoartele solicitate prin autorizația/autorizația integrată de mediu. În cazul raportărilor efectuate în sistem electronic, titularul menționează data la care a încărcat datele în sistem.

(4) Termenul în care titularul activității solicită aplicarea vizei anuale este de maximum 90 de zile și de minimum 60 de zile înainte de ziua și luna corespunzătoare zilei și lunii în care a fost emisă autorizația pe care acesta o deține. În cazul în care autorizația pe care acesta o deține a fost revizuită, termenul de 60 de zile se va calcula în funcție de ziua și luna în care a fost emisă autorizația inițială.

(5) Pentru autorizația/autorizația integrată de mediu revizuită, titularul solicită aplicarea vizei în anul imediat următor revizuirii, cu respectarea prevederilor alin. (4).

(6) Pentru solicitările transmise în termen mai scurt decât cel specificat la alin. (4), autoritatea publică pentru protecția mediului acceptă solicitarea și, în termen de 5 zile lucrătoare, transmite titularului o notificare cu privire la nerespectarea termenului de solicitare și suspendarea actului de reglementare pe o perioadă echivalentă cu perioada de întârziere față de termenul specificat la alin. (4). Perioada de suspendare începe după data emiterii autorizației/autorizației integrate de mediu (ziua și luna). Totodată, autoritatea publică pentru protecția mediului informează Garda Națională de Mediu.

Art. 6. — (1) În termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea solicitării la autoritatea emitentă a actului de reglementare, autoritatea publică pentru protecția mediului verifică documentația depusă și stabilește dacă sunt necesare informații sau documente suplimentare, precum și necesitatea verificării amplasamentului.

(2) Verificarea amplasamentului este obligatorie la prima solicitare de aplicare a vizei anuale. În cazul autorizațiilor integrate de mediu, verificarea amplasamentului se efectuează la fiecare solicitare de aplicare a vizei anuale. În cazul autorizațiilor de mediu, verificarea amplasamentului se face cel puțin o dată la 2 ani. Președintele Agenției Naționale pentru Protecția Mediului poate stabili prin deciziile de delegare de competență emise conform art. 4 alin. (2)—(4) frecvența de verificare a amplasamentelor în cazul autorizațiilor de mediu.

(3) Autoritatea publică pentru protecția mediului efectuează vizita de amplasament în prezența titularului sau a împuternicitului acestuia și întocmește procesul-verbal de verificare a amplasamentului, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta procedură. În cazul în care titularul refuză desemnarea unui reprezentant al său, autoritatea publică pentru protecția mediului emite decizia de respingere a vizei anuale.

(4) În cazul în care în urma verificării documentelor transmise și în urma vizitei de amplasament conform alin. (2) se constată că activitatea se desfășoară cu respectarea condițiilor impuse prin autorizația/autorizația integrată de mediu și că nu au intervenit modificări de fond în activitatea desfășurată, în termen de 5 zile lucrătoare autoritatea publică pentru protecția mediului emite decizia de aplicare a vizei anuale.

(5) În cazul în care în urma verificării documentelor transmise și în urma vizitei de amplasament conform alin. (2) și (3) se constată că nu sunt respectate condițiile impuse prin autorizația/autorizația integrată de mediu și au intervenit modificări de fond în activitatea desfășurată pe amplasamentul/amplasamentele care face/fac obiectul solicitării vizei anuale, autoritatea publică pentru protecția mediului transmite o notificare prin care se acordă un termen de maximum 60 de zile în vederea remedierii celor constatate. Autoritatea publică pentru protecția mediului informează Garda Națională de Mediu cu privire la măsurile de remediere și termenul de realizare a acestora. Titularul notifică autoritatea publică pentru protecția mediului cu privire la îndeplinirea măsurilor stabilite și prezintă documente doveditoare (după caz). Autoritatea publică pentru protecția mediului analizează documentele privind îndeplinirea obligațiilor transmise de titular și, dacă este cazul, face o (nouă) verificare de amplasament.

(6) În cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (5), titularul nu îndeplinește măsurile de remediere stabilite, autoritatea publică pentru protecția mediului suspendă autorizația de mediu, în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care, după expirarea termenului de suspendare, titularul nu a îndeplinit măsurile de remediere, autoritatea publică pentru protecția mediului, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data constatării neîndeplinirii măsurilor, emite decizia motivată de respingere a vizei anuale și informează Garda Națională de Mediu. Autorizația/Autorizația integrată de mediu își pierde valabilitatea, iar titularul are obligația de a solicita emiterea unei noi autorizații/autorizații integrate de mediu.

(7) În cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (5), titularul îndeplinește măsurile stabilite, autoritatea publică pentru protecția mediului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data constatării îndeplinirii măsurilor, emite decizia de aplicare a vizei anuale.

Art. 7. — (1) Decizia de aplicare sau respingere a vizei anuale pentru autorizația/autorizația integrată de mediu se concretizează în decizie a autorității publice centrale pentru protecția mediului, pentru activitățile a căror reglementare intră în competența Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, respectiv decizie a guvernatorului Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, a președintelui Agenției Naționale pentru Protecția Mediului sau a conducătorului autorității județene pentru protecția mediului, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4 la prezenta procedură.

(2) Decizia devine anexă la autorizația/autorizația integrată de mediu și face parte integrantă din aceasta.

Art. 8. — (1) Pentru solicitarea de aplicare a vizei anuale se percepe un tarif în cuantum de 100 lei în cazul autorizațiilor de mediu și 300 lei în cazul autorizațiilor integrate de mediu. Tariful nu se restituie solicitantului în cazul în care solicitarea de aplicare a vizei anuale este respinsă.

(2) Tariful se achită în avans, la sediul autorității competente pentru protecția mediului sau prin ordin de plată.

(3) Cuantumul tarifului se poate actualiza prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 9. — În cazul autorizațiilor/autorizațiilor integrate de mediu pentru care a fost solicitată aplicarea vizei anuale înainte de data intrării în vigoare a prezentului ordin, autoritatea publică pentru protecția mediului clasează solicitarea și informează titularul cu privire la obligația de a solicita aplicarea vizei în anul imediat următor, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 5 alin. (4) din prezenta procedură.

Art. 10. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta procedură.

ANEXA Nr. 1
la procedură

Către

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor/Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”/Agenția Națională pentru Protecția Mediului/agenția județeană pentru protecția mediului

Societatea, ..., în calitate de beneficiar, cu sediul în ....., reprezentat prin delegat ....., Delegația nr. ...., telefon ....., fax ....., vă rog a aproba aplicarea vizei anuale a Autorizației de mediu/Autorizației integrate de mediu nr. ...., emisă pentru desfășurarea activității/activităților .....

Rapoartele obligatorii conform AIM/AM transmise în ultimele 12 luni (data și nr. înregistrare la ACPM/data încărcării datelor în sistemul electronic):

Semnătura beneficiarului/delegatului

Data

.....

.....

ANEXA Nr. 2
la procedură

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

Subsemnatul, ..., în calitate de reprezentant legal al S.C. ...., declar pe propria răspundere, cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, că activitatea/activitățile pentru care a fost emisă Autorizația de mediu/Autorizația integrată de mediu nr. .... se desfășoară în aceleași condiții pentru care a fost emisă autorizația de mediu/autorizația integrată de mediu mai sus menționată. Activitățile desfășurate sunt după cum urmează:

I. Activități desfășurate în sediul social:

Denumire activitate/Cod CAEN

1. ....
2. ....
3. ....

II. Activități desfășurate în sediul/sediile secundar(e) din localitatea ....., adresa (Se completează pentru fiecare sediu secundar în parte.):

Denumire activitate/Cod CAEN

1. ....
2. ....
3. ....

Cunosc și respect prevederile legislației de protecție a mediului în vigoare, aplicabile la punctul de lucru pentru activitățile reglementate.

Data: .....

Semnătura: .....

ANEXA Nr. 3
la procedură

Proces-verbal de verificare a amplasamentului, încheiat astăzi, ... de către domnul/doamna ....., în calitate de reprezentant al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor/Agenției Naționale pentru Protecția Mediului/agenției județene pentru protecția mediului/Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”/....., cu ocazia verificării efectuate în teren în vederea soluționării cererii de vizare anuală a autorizației de mediu/autorizației integrate de mediu emise pentru ....., cu sediul în municipiul/județul ....., localitatea ....., str. .... nr. ...., tel. ...., nr. înmatriculare la oficiul registrului comerțului ....., C.U.I. ....

Verificarea s-a efectuat în prezența reprezentantului ....., în persoana domnului/doamnei ....., având funcția de ....., care se legitimează cu .....

Amplasamentul/Punctul de lucru verificat: municipiul/județul ....., localitatea ....., str. .... nr. ....

Suprafața ocupată: .....

Vecinătăți: .....

Activitatea desfășurată pe amplasament:

1. Materii prime, mod de ambalare, depozitare, cantități (după caz): .....
2. Substanțe și preparate chimice periculoase utilizate (după caz): .....
3. Utilități:

— apă în scop potabil/igienico-sanitar/tehnologic:

— apă uzată:

— încălzire: .....

4. Proces tehnologic: .....

5. Produse obținute: .....

6. Dotări: .....

7. Deșeuri rezultate, mod de eliminare:

.....

8. Ambalaje folosite (tipuri) și mod de gospodărire/valorificare: .....
9. Mijloace de transport: .....
10. Programul de lucru al unității: .....
11. Stadiul realizării unor măsuri dispuse anterior de către autoritatea competentă pentru protecția mediului: .....
12. Alte constatări: .....
13. Măsuri de remediere conform art. 6 alin. (5) din anexa la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.150/2020 privind aprobarea procedurii de aplicare a vizei anuale:
14. Concluzii:

Reprezentant

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor/Agenția Națională
 pentru Protecția Mediului/agenția județeană pentru
 protecția mediului/Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

.....

Domnul/Doamna .....

Semnătura .....

Reprezentant

Societatea Comercială .....

Domnul/Doamna .....

Semnătura .....

ANEXA Nr. 4la procedură**DECIZIE****Nr. .... din .....**

Având în vedere documentele depuse de S.C. ...., procesul-verbal de verificare a amplasamentului nr. .... din ....., încheiat de reprezentantul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor/Agenției Naționale pentru Protecția Mediului/agenției județene pentru protecția mediului/Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, după caz, în urma verificării îndeplinirii condițiilor pentru care a fost emisă Autorizația de mediu/Autorizația integrată de mediu nr. .... din ....., emisă pentru activitățile desfășurate la punctul/punctele de lucru din județul ....., localitatea ....., str. .... nr. ...., în scopul vizării anuale a autorizației de mediu/autorizației integrate de mediu,

în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. (2⁴)/(2⁵) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare,

autoritatea publică centrală pentru protecția mediului/președintele Agenției Naționale pentru Protecția Mediului/governatorul Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data comunicării prezentei decizii se aplică viza pentru perioada ...../se respinge viza, pentru Autorizația de mediu/Autorizația integrată de mediu nr. .... din ..... a titularului ....., emisă de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor/Agenția Națională pentru Protecția Mediului/agenția județeană pentru protecția mediului/Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 2. — Prezenta decizie se comunică titularului și poate fi contestată de acesta în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Secretar de stat/Președinte/Governator/Director executiv,

.....

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, DEZVOLTĂRII ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea Programului național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2020—2022**

În conformitate cu prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 358/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației,

ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Programul național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2020—2022 care cuprinde Centralizatorul creditelor de angajament alocate pe unități administrativ-teritoriale în perioada 2020—2022 și al creditelor bugetare alocate în anul 2020, precum și estimările bugetare pentru anii 2021 și 2022, prevăzut în anexa nr. 1, și Lista blocurilor de locuințe cuprinse în Programul național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2020—2022, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 2. — Finanțarea Programului național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe se asigură conform prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, în limita creditelor bugetare alocate anual cu această destinație.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,
Marius-Mihai Vasiliu,
secretar general adjunct

București, 4 iunie 2020.
Nr. 2.154.

ANEXA Nr. 1

CENTRALIZATORUL

creditelor de angajament alocate pe unități administrativ-teritoriale în perioada 2020—2022 și al creditelor bugetare alocate în anul 2020, precum și estimările bugetare pentru anii 2021 și 2022

Nr. crt.	Județul/Municipiul București	Unitatea administrativ-teritorială	Total credit de angajament 2020—2022	Total credite bugetare alocate pentru anul 2020	Estimare alocare credite bugetare pentru anul 2021	Estimare alocare credite bugetare pentru anul 2022
Obiective de investiții aferente Programului derulat în perioada 2020—2022						
1	București	Sector 3	6.742.819,63	1.092.336,78	2.825.241,43	2.825.241,42
2	Bistrița-Năsăud	Beclean	3.849.193,28	623.569,31	1.612.811,99	1.612.811,98
3	Constanța	Cernavodă	3.227.794,80	522.902,76	1.352.446,02	1.352.446,02
4	Gorj	Rovinari	2.477.619,00	401.374,28	1.038.122,36	1.038.122,36
5	Ilfov	1 Decembrie	2.410.301,40	390.468,83	1.009.916,29	1.009.916,28
6	Ilfov	Buftea	5.633.622,51	912.646,85	2.360.487,83	2.360.487,83
7	Ilfov	Chitila	2.519.050,81	408.086,23	1.055.482,29	1.055.482,29
8	Ilfov	Pantelimon	6.318.543,03	1.023.603,97	2.647.469,53	2.647.469,53
9	Mureș	Târgu Mureș	5.907.858,76	957.073,12	2.475.392,82	2.475.392,82
10	Olt	Slatina	3.573.658,52	578.932,68	1.497.362,92	1.497.362,92

Nr. crt.	Județul/Municipiul București	Unitatea administrativ-teritorială	Total credit de angajament 2020—2022	Total credite bugetare alocate pentru anul 2020	Estimare alocare credite bugetare pentru anul 2021	Estimare alocare credite bugetare pentru anul 2022
11	Vâlcea	Călimănești	3.036.868,82	491.972,75	1.272.448,04	1.272.448,03
12	Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	673.181,24	109.055,36	282.062,94	282.062,94
13	Vrancea	Mărășești	2.656.913,95	430.420,06	1.113.246,95	1.113.246,94
TOTAL			49.027.425,75	7.942.442,98	20.542.491,41	20.542.491,36
Fonduri alocate program prin legea bugetului de stat			55.174.000,00	30.000.000,00	—	—
Rețineri 10%			5.517.400,00	3.000.000,00	—	—
Fonduri de alocat			49.656.600,00	27.000.000,00	—	—
Fonduri alocate prin program 2019—2021			0,00	19.029.878,49	—	—
Rest de alocat prin program în anul 2020			629.174,25	27.678,53	—	—

ANEXA Nr. 2

LISTA

blocurilor de locuințe cuprinse în Programul național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2020—2022

Nr. crt.	Județul/Municipiul București	Unitatea administrativ-teritorială	Adresa imobilului	Nr. unități locative
1	București	Sector 3	Str. Vlaicu Vodă nr. 28, bl. V81A	47
2	București	Sector 3	Str. Brândușelor nr. 4—15, bl. V64	57
3	București	Sector 3	Calea Călărașilor nr. 309, bl. 70, sc. 1	34
4	București	Sector 3	Calea Călărașilor nr. 309, bl. 70, sc. 2	34
5	București	Sector 3	Str. Sf. Vineri nr. 32, bl. A5	32
6	București	Sector 3	Calea Călărașilor nr. 165, bl. 38, sc. 1	34
7	Bistrița-Năsăud	Beclean	Str. Trandafirilor nr. 3, bl. 16	16
8	Bistrița-Năsăud	Beclean	Aleea Ghiocelului nr. 2, bl. 2	20
9	Bistrița-Năsăud	Beclean	Aleea Zorilor nr. 14, bl. D3	20
10	Bistrița-Năsăud	Beclean	Str. Grigore Silasi nr. 2, bl. D4	60
11	Bistrița-Năsăud	Beclean	Str. Grigore Silasi, bl. B100	100
12	Constanța	Cernavodă	Str. Pinilor nr. 1, bl. B	60
13	Constanța	Cernavodă	Str. Plantației nr. 1, bl. 1	20
14	Constanța	Cernavodă	Str. Plantației nr. 3, bl. 3	20
15	Constanța	Cernavodă	Str. Plantației nr. 8, bl. 8	20
16	Constanța	Cernavodă	Str. Plantației nr. 10, bl. 10	20
17	Gorj	Rovinari	Str. Jiului nr. 1, bl. I2	38
18	Gorj	Rovinari	Str. Jiului nr. 3, bl. I3	38
19	Gorj	Rovinari	Str. Muncii nr. 9, bl. B5	30
20	Gorj	Rovinari	Str. Muncii nr. 5, bl. B6	30
21	Gorj	Rovinari	Str. Muncii nr. 3, bl. B7	30
22	Ifov	1 Decembrie	Str. Liviu Rebreanu nr. 23, bl. C	42
23	Ifov	1 Decembrie	Str. Ion Antonescu nr. 2, bl. PK24	9
24	Ifov	1 Decembrie	Str. Artiștilor nr. 61D/Str. Gloriei nr. 100B, bl. PK1	24
25	Ifov	1 Decembrie	Str. Artiștilor nr. 61E, bl. PK27	23
26	Ifov	1 Decembrie	Str. Gloriei nr. 135C, bl. PK28	12
27	Ifov	Buftea	Str. Aleea Câmpului nr. 4, bl. 26	48
28	Ifov	Buftea	Str. Studioului nr. 12, bl. 34	159

Nr. crt.	Județul/Municipiul București	Unitatea administrativ-teritorială	Adresa imobilului	Nr. unități locative
29	Ilfov	Buftea	Str. Studioului nr. 20, bl. 23	80
30	Ilfov	Buftea	Str. Intrarea Constructorului nr. 6, bl. 30	30
31	Ilfov	Buftea	Str. Aleea Plopiilor nr. 1, bl. AII/1	20
32	Ilfov	Chitila	Str. Aurel Vlaicu nr. 2A, bl. A	20
33	Ilfov	Chitila	Str. Aurel Vlaicu nr. 2B, bl. A	20
34	Ilfov	Chitila	Str. Aurel Vlaicu nr. 10, bl. F1	20
35	Ilfov	Chitila	Str. Lalelelor nr. 39, bl. P8, sc. A	18
36	Ilfov	Chitila	Str. Lalelelor nr. 41, bl. G1	24
37	Ilfov	Pantelimon	Str. Duzilor nr. 50, bl. P14	18
38	Ilfov	Pantelimon	Str. Eroilor nr. 6, bl. P8	18
39	Ilfov	Pantelimon	Str. Duzilor, bl. P9	18
40	Ilfov	Pantelimon	Str. Livezilor nr. 11, bl. F	18
41	Ilfov	Pantelimon	Str. Livezilor nr. 9, bl. E	27
42	Mureș	Târgu Mureș	Aleea Carpați nr. 39	80
43	Mureș	Târgu Mureș	Str. Moldovei nr. 14	20
44	Mureș	Târgu Mureș	Str. Cutezanței nr. 13—19	128
45	Mureș	Târgu Mureș	Str. Bartok Bela nr. 8	40
46	Mureș	Târgu Mureș	Str. Mimoselor nr. 4, ABC	60
47	Mureș	Târgu Mureș	Str. Reșița nr. 3	44
48	Olt	Slatina	Str. Cuza-Vodă, bl. 28, sc. A	19
49	Olt	Slatina	Str. Cuza-Vodă, bl. 27, sc. A, B, C	20
50	Olt	Slatina	Str. Cuza-Vodă, bl. 30, sc. A, B, D, E	76
51	Olt	Slatina	Str. Vailor, bl. 19, sc. A, B	38
52	Olt	Slatina	Str. Artileriei, bl. 4, sc. A	10
53	Olt	Slatina	Str. Nicolae Iorga, bl. 1, sc. A, B, C, D	24
54	Vâlcea	Călimănești	Str. Aurel Vlaicu nr. 8, bl. 6A (fost nr. 6A)	40
55	Vâlcea	Călimănești	Aleea Ostrovului nr. 10, bl. 670 (fostă Calea lui Traian nr. 670)	42
56	Vâlcea	Călimănești	Aleea Ostrovului nr. 8, bl. 672 (fostă Calea lui Traian nr. 672)	20
57	Vâlcea	Călimănești	Aleea Ostrovului nr. 6, bl. 674 (fostă Calea lui Traian nr. 674)	20
58	Vâlcea	Călimănești	Calea lui Traian nr. 463, bl. 1 (fostă Calea lui Traian nr. 293)	53
59	Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	Calea lui Traian nr. 45, bl. 1	104
60	Vrancea	Mărășești	Str. Garoafei, bl. B1, sc. C	20
61	Vrancea	Mărășești	Str. Garoafei, bl. B2, sc. A	20
62	Vrancea	Mărășești	Str. Garoafei, bl. B2, sc. B	20
63	Vrancea	Mărășești	Str. Garoafei, bl. B2, sc. C	20

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea Regulilor generale privind piețele centralizate de gaze naturale, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 105/2018

Având în vedere prevederile art. 99 lit. d) și i) și ale art. 177 alin. (1) și (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 10 alin. (1) lit. a) și q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Regulile generale privind piețele centralizate de gaze naturale, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 105/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 15 iunie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) Piața produselor flexibile pe termen mediu și lung.”

2. La articolul 2, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Piața produselor flexibile pe termen mediu și lung reprezintă cadrul organizat de tranzacționare a gazelor naturale în baza unui contract tip EFET/contract preagreat/contract propus de participantul inițiator al ordinului de tranzacționare. Cantitatea totală și prețul rezultate în urma tranzacției pot suferi ajustări în perioada de executare a contractului numai conform condițiilor din oferta inițiatoare. Transferul dreptului de proprietate se realizează în PVT.”

3. La articolul 6, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pe piața produselor flexibile pe termen mediu și lung se pot încheia tranzacții în baza contractelor propuse de către un participant inițiator, garantarea reciprocă a executării obligațiilor fiind asigurată prin intermediul clauzelor contractuale.”

4. La articolul 81, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Principiile/Cerințele specifice pieței produselor flexibile pe termen mediu și lung sunt următoarele:”

5. La articolul 81 litera d), punctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) cantitatea exprimată în MWh/zi și, dacă este cazul, sensul și valoarea limitei maxime de variație a cantității totale contractate;”

6. La articolul 81 litera e), punctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) durata livrării este de minimum 1 lună;”

7. La articolul 19, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) După încheierea fiecărei sesiuni de tranzacționare pe piața produselor flexibile pe termen mediu și lung, titularii licențelor de administrare a piețelor centralizate au obligația de a publica, la sfârșitul zilei de tranzacționare, pe pagina proprie de internet, cel puțin următoarele informații: sensul ofertei (vânzare sau cumpărare gaze naturale), cantitatea contractată, limita maximă de variație a cantității contractate, perioada de livrare, prețul de atribuire adjudecat și formula de ajustare a prețului.”

Art. II. — Titularii licențelor de administrare a piețelor centralizate și participanții la piețele centralizate duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestora.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 3 iunie 2020.

Nr. 84.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

